

CA VỌNG-CỔ HOÀI LANG 12

Phụng xa hoàng, phụng qua nam, hoàng sang - phương bắc.
Én rẻ nhận, én khóc bạn, nhận lại kêu sương.

Cảnh sông ngàn đang êm lặng như thường.

Trách bấy ai, gây phong ba cho nổi sóng đoạn trường.

Vợ chồng ta đương nặng gánh cang thường.

Vì đâu xui khiến cho phân lìa đôi ngã thâm thương.

Để cho người phải lòng dòng nơi sơn nhai hải giác.

Còn kẻ chịu cô phòng chua chát chốn sông tương.

Chàng ra đi thân thiên kim hãy xin bảo trượng.

Chớ có coi thường mà lãn lóc với phong sương.

Bằng rủi mà xảy ra việc bất-tường.

Biết lấy ai, chia chua cay cùng nung giắc nơi giữa
đường. Xót cho chàng dậm liễu băng sương.

Sá chi phận liễu-bồ, đêm nhớ ngày thương.

Dầu gặp nơi hương-sắc phi thường

Cùng xin đừng thay mái tóc, mà phụ phàng nghĩa nặng

Tào-khương.

Thôi em ôi ! Em bớt bi thương kéo tôi đây khô héo
can-trường.

Xin thề rằng, chẳng đổi tâm lòng dầu cuộc thế có
tang-thương.

Gạt dòng châu nuốt thắm gượng lên đường.

Cô phòng em lui gót, chốn dậm trường anh cất bước
tha phương.